

32. Jaunā planēta

Dievs, tas, ko esmu uzzinājis par taviem nākotnes plāniem saistībā ar šo zemi, mudina mani uzzināt vēl vairāk. Lūdzu, atver manas garīgās acis, lai varu redzēt, vai nākamā dzīve būs kaut kas vairāk par bezgalīgām brīvdienām. Kas tur notiks?

stāsts

Anonīms autors raksta par amerikāņu tūrista vizīti pie deviņpadsmitā gadsimta poļu rabīna Hafeca Haimsa. Pārsteigts, ka rabīna dzīvesvietu veido tikai viena telpa, kas piepildīta ar grāmatām, un ka vienīgās mēbeles ir tikai galds un sols, tūrists jautāja: „Rabīn, kur ir jūsu mēbeles?”

„Un kur ir jūsējās?” atjautāja rabīns.

„Manas?” vaicāja izbrīnītais amerikānis. „Es šeit esmu tikai viesis un ceļotājs.”

„Es arī,” atbildēja Hafecs Haims.¹

pārdomas

Kam līdzināsies Debesis? Šis jautājums man nav devis miera no visagrākās jaunības. No saviem vecākiem un arī draudzē nopratu, ka cilvēks varēs doties uz Debesīm, ja būs dzīvojis godīgu un kārtīgu dzīvi.

Cik mēs būsīm veci, ja Debesīs dzīvosim mūžīgi? Mans jaunākais brālis nomira, kad viņam bija astoņi gadi. Es toreiz biju tikai gadu vecāks. Mans vectēvs mira nedaudz vēlāk. Vai mans brālis tiks uzmodināts kā astoņus gadus vecs zēns un izaugs par jaunu vīrieti? Vai mans vectēvs atgūs savus matus un kustību spējas, kļūdams par daudz jaunāku vīrieti nekā cilvēks, kuru pazinu?

Pajautāji desmit dažādiem cilvēkiem, kā viņi iztēlojas Debesis, un jūs saņemsiet desmit dažādas atbildes. Ir ļoti daudz spekulāciju par gaidāmo paradīzi. Otrā gadsimta kristiešu autors Papiass bija diezgan sajūsmināts, kad viņš domāja par Jesajas pravietojumu, kurā minēts, ka gaidāmajā nākotnes valstī katram piederēs savs vīnadārzs.² Saskaņā ar baznīctēva Ireneja vēstījumu Papiass esot ticējis, ka visiem vīnogulājiem būs 10 000 stublāju, ka katram stublājam būsot 10 000 zariņu, bet katram zariņam – 10 000 dzinumu; savukārt katram dzinumam būsot 10 000 ķekaru, katrā ķekarā – 10 000 vīnogu, bet no katras vīnogas varēsot izspiest 25 mērus vīna.

Viņš ir viens no daudzajiem kristiešiem, kuri reiz sapņojuši par mūžību. Daudzi sapņi par Debesīm pat pārspēj dažu islāmticīgo mocekļu fantāzijas, ka citu svētību starpā paradīzē būsot ļoti daudz jaunavu, kas spēšot apmierināt visas vīriešu vēlmes.

¹ Christopher News Notes, www.sermonillustrations.com/a-z/h/heaven.htm, skatīts 2006. gada 13. aprīlī.

² Jesajas 65:21.

reāli eksistējoša vieta

Ne visi uzskata, ka Debesis sniegtu ļoti lielas svētības cilvēkiem, ja tur vienkārši varētu turpināt gremdēšanos visai apšaubāmajos zemes priekos. Bet dažiem ļaudīm neinteresē arī tradicionālās kristīgās nostādnes. Kristieši runā par nebeidzamu slavas dziesmu dziedāšanu, neskaitāmu „Alleluja!” atkārtotāšanu un debesu arfu spēlēšanu. Vai tas nebūs ļoti apnicīgi? Kas tas par Dievu, kurš grib, lai viņu tā pielūdz?

Sāksim no sākuma. Bībele ļoti skaidri vēstī, ka nākamā dzīve būs – par to nav šaubu. Debesis ir īsta, reāli eksistējoša vieta. Reiz būs „jaunas debesis un jauna zeme”³. Pirmie iespaidi atrodami jau Vecajā Derībā pravieša Jesajas grāmatā: „Jo es, redzi, radu jaunas debesis un jaunu zemi, iepriekšējās vairs nepieminēs, tās vairs nenāks ne prātā.”⁴ Tā būs vieta, kur „kā koka mūžs būs manas tautas mūžs, mani izredzētie paši izmantos savu roku darbu”.⁵ Jesaja runā par Jauno Jeruzālemi, kur valdīs miers un labklājība.⁶

Jaunā Derība šo shēmai līdzīgo attēlu papildina ar vēl citām detaļām. Jēzus teica, ka pēc atgriešanās „debēs” viņš sāks mums gatavot jaunās dzīvesvietas. Savā tēva namā mācekļiem viņš ir sagatavojis „daudz mājokļu”⁷. Pēteris mūs mudina dedzīgi ilgoties pēc dienas, kad Dievs ar uguni iznīcinās šo pasauli un radīs „jaunas debesis un jaunu zemi”; turklāt viņš min arī kādu būtiski svarīgu lietu – „kur taisnība mājā”.⁸

Vispilnīgākais jaunās zemes atspoguļojums atrodams divās pēdējās Bībeles nodaļās – Atklāsmes grāmatas 21. un 22. nodaļā. Šo divu nodaļu novietojums uzsver, ka jaunā pasaule tiks izveidota pēc tam, kad esošās vairs nebūs – kad Jēzus būs atgriezies uz šo zemi un būs notikusi cilvēku augšāmcelšanās.

Bībele ļoti skaidri vēstī, ka nākamā dzīve būs – par to nav šaubu.

Atklāsmes grāmatas 20. nodaļā ir paskaidrots, ka būs tūkstoš gadu ilgs starplaiks, kad svētie Debesīs valdīs kopā ar Kristu⁹ un piedalīsies tiesas sēdēs. Pāvils raksta, ka tajā laikā „svētie tiesās pasauli”¹⁰. Kad būs norisinājušies visi minētie notikumi, arī „pirmās debesis un pirmā zeme [būs] zudušas”¹¹.

Atvēliet mazliet laika, lai izlasītu un pārlasītu divas pēdējās Bībeles nodaļas. Valoda ir bagāta simboliem, taču tas jauno zemi nepadara mazāk īstu. Ko nozīmē salīdzinājums, ka jaunās pasaules galvaspilsēta „jaunā Jeruzāleme” ir „pilsēta no tīra zelta, tik tīra kā dzidrs stikls”¹²? Kā pilsētas mūri var būt 216 pēdu (apmēram 66 metrus) biezi?¹³ Iespējams, ka vieglāk ir saprast, kāda šī jaunā pasaule nav, nekā gūt pilnīgu priekšstatu par to, kāda tā ir. Bet es noteikti zinu, ka vēlos tur būt!

³ Atklāsmes 21:1.

⁴ Jesajas 65:17.

⁵ Turpat, 22. pants.

⁶ Jesajas 66:12.

⁷ Jāņa 14:1–3.

⁸ 2. Pētera 3:12, 13.

⁹ Atklāsmes 20:4.

¹⁰ 1. Korintiešiem 6:2.

¹¹ Atklāsmes 21:1.

¹² Turpat, 21:18.

¹³ Turpat, 21:17.

visa sliktā beigas

Nāves vairs nebūs, jo pēc pēdējās tiesas „[Dievs] mājos kopā ar viņiem [..]. Un Dievs noslaucīs visas asaras no viņu acīm, un nāves vairs nebūs, nedz bēdu, nedz vaimanu, nedz sāpju vairs nebūs”¹⁴.

Mēģiniet to iedomāties! Vairs nebūs nāves. Nebūs nelaiimes gadījumu. Nebūs slimību un pat noguruma. Nebūs Alcheimera slimības vai sirdslēkmju. Nebūs pēkšņu mazuļu nāves gadījumu un novecošanās. Vairs nebūs fizisku trūkumu, atvadišanās vai šķiršanās. Tāda visā patiesībā būs jaunā pasaule.

Mūsu tagadējā dzīve vienmēr ir saistīta ar nāvi. Katrā laikrakstā var lasīt nekrologus. Pie ikvienas brīnišķīgas viduslaiku katedrāles ir redzami arī kapakmeņi. Ja dosimies uz slimnīcas dzemdību nodaļu, ļoti iespējams, ka pa ceļam ieraudzīsim norādi „Morgs”. Lai arī kā mēs censtos nāvi ignorēt, uzvarēt vai iznīcināt, tā vienmēr mūs panāk. Bet Debesīs nāves nebūs!

Un labās vēstis turpinās: tiem, kas varēs sākt dzīvot šajā jaunajā pasaulē, nevajadzēs raizēties par drošību, jo tur būs tikai Dieva ļaudis. Šajā pasaulē nebūs vietas „bailīgajiem un neticīgajiem, negantniekiem, slepkavām un netikļiem, burvjiem un elku pielūdzējiem, un visiem meļiem”¹⁵. Vai varat iedomāties pasauli, kurā ir tikai godīgi un pieklājīgi cilvēki?

Tur arī nevajadzēs baidīties no tumsas un noslīkšanas. „Un nakts vairs nebūs, un nebūs vajadzības nedz pēc gaismekļa, nedz saules gaismas”¹⁶, tur nebūs arī jūras¹⁷. Steidzīgam lasītājam tas var neizklausīties sevišķi labi. Kurp mēs dosimies atvaļinājumu laikā, ja vairs nebūs saulainu pludmaļu? Mums jāatceras, ka tā ir simboliska valoda, un jāuzdod jautājums, kā šo tekstu saprata agrīnais lasītājs.

Senatnē nakts bija tumšas. Mūsdienu pasaulē, kurp vien mēs naktī dodamies, kaut kur ir iespējams saskatīt gaismu. Tāpat mēs varam paņemt līdzi mākslīgo apgaismojumu. Bet, pirms modernās tehnoloģijas radīja mūsu gaismas avotus, tumsa nozīmēja briesmas un draudus. Arī okeāns bija biedējošs un bīstams.

Šie ziņojumi par jūru un nakti ne vienmēr ir definīcijas, kas saistītas ar ģeogrāfiju vai vidi. Tā drīzāk ir Dieva mūžīgās mīlestības un rūpju deklarācija. Kad vecās pasaules vietu ieņems jaunā planēta, zudīs viss, kas savulaik radījis draudus. Senatnes ļaudīm tumsas un okeāna pazušana bija labas ziņas. Mums tas nozīmē, ka zudīs visas lietas, kas jebkad ir apdraudējušas mūsu eksistenci. Vairs nebūs kodolkara, ķīmiskā piesārņojuma, dabas katastrofu un pandēmiskās gripas draudu. Dieva izveidotā jaunā pasaule būs visdrošākā vieta ikvienam tās iemītniekam.

Taču ir vēl kāds būtisks aspekts: jaunās zemes siluetā izceļas majestātiskā galvaspilsēta Jaunā Jeruzāleme, kas pārspēj ikvienu cilvēka veidotu celtni. „... tās platums un augstums, un garums bija 12000 stadiju [apmēram 2253 km].”¹⁸ Tādējādi pilsēta veido kuba formu.

Lasīdami par izmēru proporcijām Vecās Derības svētnīcā, kas tika celta saskaņā ar dievišķajām

¹⁴ Turpat, 21:3, 4.

¹⁵ Turpat, 21:8.

¹⁶ Turpat, 22:5.

¹⁷ Turpat, 21:1.

¹⁸ Turpat, 21:16.

norādēm, varam pārlicināties, ka arī tās Vissvētākajai vietai (svētumu svētumam jeb iekšnamam saskaņā ar latviešu Bībeles jauno tulkojumu – *tulk. piez.*) bija kuba forma.¹⁹ Tur Dieva klātbūtne izpaudās īpašā veidā. Tātad uz jaunās zemes ir vēl viens kubs, kas lieluma ziņā tālu pārsniedz Vecās Derības būvi; pirmo reizi kopš Ēdenes dārza laikiem ir atjaunojusies šāda situācija: „... redzi: Dieva mājoklis pie cilvēkiem, un viņš mājos kopā ar viņiem, un viņi būs viņa tauta”²⁰ uz mūžīgiem laikiem!

„Lielā cīņa ir beigusies. Grēka un grēcinieku vairs nav. Universs ir atkal tīrs. Visā bezgalīgajā radībā pulsē harmonija un prieks. No viņa, kas visu radīja, cauri neizmērojamā kosmosa valstībām plūst dzīvība, gaisma un laime. No vissīkākā atoma līdz vislielākajai pasaulei visas lietas – dzīvās un nedzīvās – savā neaizēnotajā skaistumā un pilnīgajā priekā vēstī, ka Dievs ir mīlestība.”²¹

ko teiksi?

Ko tu varētu darīt, lai tā pasaules daļa, kurā dzīvo, kaut nedaudz vairāk līdzinātos Debesīm?

¹⁹ 1. Ķēniņu 6:20.

²⁰ Atklāsmes 21:3.

²¹ White, Ellen G. *The Great Controversy*. Pacific Press Publishing Association, 1971, 678. lpp. (Elena Vaita. „Lielā cīņa”).